

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718010097
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2718010097.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného Z. H. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 29.6.2020, č. k. 6T/32/2018-228, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.5.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. H., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Skalica rozsudkom zo dňa 29.6.2020 č. k. 6T/32/2018-228 uznal obžalovaného Z. H. za vinného, že dňa 02.06.2017 v čase asi o 15:45 hod. v E. na ul. X. vo vestibule obytného domu č. XXXX/X fyzicky napadol poškodenú O. V., nar. XX.XX.XXXX v N., trv. bytom E., X. XXXX/X a to tak, že jej ľavou rukou stlačil spredu krk v oblasti pod sánkou a súčasne jej pravou rukou chytil ľavé rameno, pričom po chvíli ju od seba odsotil smerom k stene, na ktorej sú umiestnené poštové schránky, do ktorých narazila chrbtom a zadnou časťou hlavy, čím poškodenej spôsobil zranenia a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v záhlavovej oblasti s prejavmi vegetatívnej symptomatológie, podvrtnutie krčnej chrbtice bez úrazových zmien na kostnom skelete a pomliaždenie mäkkých tkanív krku a hrdla, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske vyšetrenie a liečenie po dobu od 02.06.2017 do 25.06.2017, počas ktorého bol sťažený obvyklý spôsob života poškodenej, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., X. XXXX/X škodu vo výške 820,80 eur. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35942436 škodu vo výške 129,69 eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a proti výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom písomného podania obhajcu, v ktorom uviedol:

3. Trvám na tom, že dňa 02.06.2017 v čase o 15:45 hod. v E. vo vestibule obytného domu č. XXXX/X neprišlo k fyzickému napadnutiu z mojej strany voči O. V. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 29.06.2020. Trvám tiež na tom, že O. V. a M. H. uvádzali po celú dobu prípravného konania ako aj v rámci súdneho konania nepravdivé tvrdenia. Nestalo sa teda, že ja by som O. V. fyzicky napadol tak, že by som je ľavou rukou spredu stlačil krk v oblasti pod sánkou a súčasne, že by som mojou pravou rukou chytil ľavé rameno O. V. a odsotil ju smerom k stene tak, že by narazila chrbtom a zadnou časťou hlavy do poštových schránok umiestnených na stene vo vestibule.

4. Mám za to, že súd nesprávne vyhodnotil výpovede O. V. a M. H. s tým, že ich výpovede ani logicky nemôžu zodpovedať skutočnosti. Napriek tej skutočnosti, že moje výpovede sú uvedené v spisovom materiáli spisu 6T/32/2018 považujem za nutné opätovne opísať priebeh môjho stretnutia s O. V. dňa 02.06.2017 vo vestibule obytného domu č. XXXX/X v E., kde ja bývam.

5. V ďalšej časti svojho odvolania obžalovaný popisuje priebeh stretnutia s poškodenou vo vestibule bytového domu.

6. Z uvedeného dospel obžalovaný k týmto záverom: K stretu medzi mnou a O. V. došlo tak, že keď táto stála na úrovni otvorených dverí do vchodu bytového domu a ja som stál pri pravej strane steny vo vestibule, ak som dlaňou ľavej ruky otlačil O. V. smerom k poštovým schránkam, ktoré sú umiestnené na ľavej strane vo vchode vo vestibule, musela by O. V. cúvať k týmto poštovým schránkam minimálne 2 metre. Je opätovne nereálne, aby O. V. po tom, čo by cúvala k poštovým schránkam 2 metre, že by mala naraziť do týchto schránok intenzitou, ktorá by spôsobila poranenia, ktoré sú uvádzané v rozhodnutí súdu. Je tiež nereálne, že by O. V. cúvala k poštovým schránkam s plechovkami od piva a kompótom v náručí a nič by jej z náručia nevypadlo, a to ani v čase, keď sa mala tzv. zosunúť na zem. V danej súvislosti poukazujem na výpoveď M. H. dňa 27.12.2017, kedy M. H. uviedla, že ja som mal stáť s O. V. na úrovni zárubní, kde som mal škrtiť O. V., pričom tak ako uvádzam zhora, O. V. tvrdí, že sme stáli asi 1,5 metra od vchodových dverí bližšie k pravej strane (výpoveď 28.07.2017). Tiež M. H. dňa 24.09.2017 uviedla vo svojej výpovedi, že „mama otvorila a zaistila dvere proti zatvoreniu“. Toto tvrdenie je absolútne nepravdivé, pretože dvere boli po celý čas otvorené. Tiež v prípade, že by mala O. V. dvere úplne otvárať a zaistiť proti zatvoreniu, ja by som bol v tom čase už dávno vo vnútri vestibulu a išiel by som k svojmu bytu. Tiež 24.09.2017 M. H. uviedla, že O. V. mala držať tašky z nákupom celý čas v rukách, pričom O. V. žiadne tašky s nákupom nemala v rukách, mala iba v náručí plechovky s pivom a kompót.

7. Vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam je absolútne jednoznačné, že O. V. a M. H. nehovorili vo svojich výpovediach pravdu. Nikdy nedošlo k fyzickému kontaktu medzi mnou a O. V. tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 29.06.2020 a nestal sa skutok, ktorý mi je kladený za vinu. Z týchto dôvodov žiadam, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6T/32/2018 zo dňa 29.06.2020 a v súlade s ust. § 285 písm. a) trestného poriadku som bol oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som stíhaný.

8. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania. Uviedol, že poškodená aj dcéra klamú. Dcéra musela vypovedať tak ako chcela poškodená, inak by ju poškodená vyhodila z bytu. Prokurátor navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

9. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je v žiadnej časti dôvodné.

11. Odvolanie obžalovaného je založené na inom hodnotení vykonaných dôkazov ako to v napadnutom rozsudku urobil prvostupňový súd. Obžalovaný sa bráni iba tým, že skutok nespáchal a že poškodená O. V. a svedkyňa M. H. nehovoria pravdu a klamú. Žiadne iné odvolacie dôvody obžalovaný neuviedol a odvolací súd nenašiel v napadnutom rozsudku, ani v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, iné chyby, na ktoré by bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti, podľa ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku.

12. Uvedené námietky proti výpovediam poškodenej a menovanej svedkyne, uplatnil obžalovaný s rovnakým obsahom už v prvostupňovom konaní. Prvostupňový súd sa obsiahlo vysporiadal s obranou obžalovaného a všetky úvahy o hodnovernosti výpovedí zrozumiteľne a uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku.

13. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku k hodnoteniu dôkazov uviedol nasledovné.

14. Na základe popísaného vykonaného dokazovania, najmä výpoveďami svedkyne poškodenej O. V., svedkyne M. H. a s poukazom na závery znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia mal súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že obžalovaný poškodenej ublížil na zdraví tým spôsobom, že jej ľavou rukou stlačil spredu krk v oblasti pod sánkou a súčasne jej pravou rukou chytil ľavé rameno, pričom po chvíli ju od seba odsotil smerom k stene, na ktorej sú umiestnené poštové schránky, do ktorých poškodená narazila chrbtom a zadnou časťou hlavy, čím poškodenej spôsobil zranenia a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v záhlavovej oblasti s prejavmi vegetatívnej symptomatológie, podvrtnutie krčnej chrbtice bez úrazových zmien na kostnom skelete a pomliaždenie mäkkých tkanív krku a hrdla, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske vyšetrenie a liečenie po dobu od 02.06.2017 do 25.06.2017, počas ktorého bol sťažený obvyklý spôsob života poškodenej. Obžalovaný spáchanie skutku síce poprel, no prokurátorovi sa podarilo preukázať pred súdom jeho vinu na základe vyššie popísaných usvedčujúcich priamych i nepriamych dôkazov.

15. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli a ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku. Uvádza tiež aj to, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorá bola založená na rovnakých argumentoch, na ktorých postavil svoje odvolanie. Obžalovaný tak v odôvodnení napadnutého rozsudku dostal logické a vecne správne odpovede na všetky jeho argumenty, ktoré v rámci svojej obhajoby vzniesol.

16. S uvedeným záverom hodnotenia vykonaných dôkazov sa odvolací súd plne stotožňuje. Hodnoteniu vykonaných dôkazov tak, ako ho urobil prvostupňový súd, nie je možné zo strany odvolacieho súdu vytknúť žiadnu nesprávnosť alebo nezákonnosť. Postup prvostupňového súdu je v súlade s požiadavkami kladenými na rozsah vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenie v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku. Pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami, alebo sa spravoval hodnotením, ktoré podal obžalovaný vo svojom odvolaní. Pri posúdení vyššie citovaných svedeckých výpovedí a znaleckého posudku v ich vzájomných súvislostiach, je záverom, že došlo k spáchaniu skutku tak, ako je popísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku, správny. Zhodnotenie pravdivosti jednotlivých svedeckých výpovedí urobil prvostupňový súd správne, na základe logických úvah, ktoré vychádzajú z preukázaných skutočností a nie iba predpokladov a odvolací súd s týmto hodnotením v plnom rozsahu súhlasí.

17. Keďže rozhodnutia súdov v prvostupňovom a odvolacom konaní tvoria jednotu a keďže napadnutý prvostupňový rozsudok podáva správne a komplexné zhodnotenie vykonaného dokazovania a zároveň správnym spôsobom odpovedá aj na obhajobné námietky obžalovaného (ktoré sú totožné s odvolacími námietkami), odvolací súd na tomto mieste na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

18. Nemožno preto sa stotožniť s námietkou obžalovaného, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy nesprávne a nelogicky. Svoje tvrdenie, že svedkyňa - poškodená V. a svedkyňa H. klamú, nepotvrdil žiadnou objektívne zistenou skutočnosťou, ktorá by bola v rozpore s tým, čo svedkovia vo svojich výpovediach uvádzajú. Naopak, ich výpovede potvrdzujú závery znaleckého dokazovania z odvetvia zdravotníctva, ktoré objektívne preukázali vznik zranení poškodenej. Tieto zranenia nemohla poškodená utpieť inak, ako pri incidente s obžalovaným, ktorý je popísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pretože iný mechanizmus vzniku jej zranení proste z vykonaných dôkazov nepripadá do úvahy.

19. Uvedené dôkazy tak dostatočne preukazujú vinu obžalovaného zo spáchania skutku, v rozsahu, ktorý nepripúšťa rozumné pochybnosti.

20. Skutkový stav tak, ako ho zistil prvostupňový súd, potom napĺňa všetky zákonné znaky prečinu, ako ho vo výrokovej časti napadnutého výroku o vine právne kvalifikoval prvostupňový súd. Nakoľko odvolací súd nezistil v hodnotení vykonaných dôkazov žiadnu nesprávnosť, ktorá by sa premietla do výroku o vine napadnutého rozsudku, považuje výrok o vine obžalovaného za správny a zákonný.

21. Pokiaľ ide o výrok o treste a spôsobe jeho výkonu, obžalovaný neuviedol v odvolaní žiadne konkrétne námietky. Prvostupňový súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v minimálnej výmere 6 mesiacov, v rámci správne stanovenej trestnej sadzby, s podmieneným odkladom na skúšobnú dom v minimálnej výmere, t. j. 1 rok. Z tohto pohľadu nemožno uloženému trestu, pokiaľ ide o jeho výšku, nič vytknúť. V podrobnostiach opätovne odkazuje odvolací súd na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré je rozsahom dostatočná, zrozumiteľná a vecne správna, bez potreby jej opakovania. To isté platí a j o výrokoch o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

22. Vzhľadom na zistené skutočnosti odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.